



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев2 1104/2020**  
**09.12.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Данијеле Николић, Бранке Дражић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ђурић, адвокат из ..., против туженог „DELHAIZE SERBIA“ d.o.o. Београд, чији је пуномоћник Сретен Радовановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 559/19 од 15.05.2019. године, у седници одржаној 09.12.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 559/19 од 15.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 559/19 од 15.05.2019. године.

**Образложење**

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 231/16 од 29.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име накнаде штете по основу неисплаћених зарада за период од децембра 2008. године до августа 2015. године исплати појединачно опредељене месечне износе у том ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као неоснован. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име неисплаћених зарада из става првог изреке ове пресуде обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Фонду за пензијско и инвалидско осигурање, као неоснован. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.750,00 динара са законском затезном каматом од правноснажности пресуде, до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 559/19 од 15.05.2019. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете по основу неисплаћених зарада због незаконитог престанка радног односа. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда са истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Питања на која се у ревизији указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима.

Стога нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, са којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 10.03.2016. године, а означена вредност предмета спора је 510.000,00 динара. У поднеску од 21.11.2017. године, тужила је преиначила тужбу и као вредност предмета спора означила износ од 1.724.412,60 динара.

Како се у овом случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија  
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**